

DECIZIA nr. 596 / 2016
privind soluționarea contestației formulate de .X.,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. x

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost sesizată de către Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2, cu adresa nr. x, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x, cu privire la contestația formulată de .X. cu sediul social în x, reprezentată legal de domnul Y și convențional de Z prin W în baza împuternicirii avocațiale nr. x având domiciliul procesual ales la adresa din x.

Contestația nr. x a fost depusă la Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice București, la data de x, așa cum reiese din ștampila registraturii și a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr. x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice având ca obiect:

- TVA în sumă de x lei
- Dobânzi/majorări de întârziere în sumă de x lei
- Penalități de întârziere în sumă de x lei

De asemenea, în cadrul aceleiași contestații, societatea solicită și anularea în parte a Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. x.

În soluționarea contestației a fost emisă Decizia nr.x de către ANAF Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin care a fost soluționată partea din contestație privind Decizia de impunere nr. x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice și a fost constatată necompetența în cazul Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. x. Ca urmare a acestei constatări, contestația a fost remisă organului fiscal emitent, respectiv Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice București, în vederea transmiterii spre soluționare organului fiscal competent – structura specializată din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art. 206, art. 207 alin.(1), art. 209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 352 alin. (1) și alin. (2) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze partea din contestația formulată de .X., prin avocat W, împotriva Deciziei nr. x privind nemodificarea bazei de impunere.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Pentru perioada 01.01.2006 - 31.12.2010, contribuabilul a mai fost supus inspecției fiscale privind impozitul pe profit, constatările echipei de inspecție fiscală privind diminuarea pierderii fiscale cumulate pentru perioada 2006-2010 de la x lei la x lei fiind consemnate în RIF x.

Prin Dispoziția de măsuri nr.x s-a dispus ca la calculul obligațiilor la impozitul pe profit pentru perioadele următoare să se recupereze pierderea fiscală în sumă de x lei.

Contribuabilul a contestat Dispoziția de măsuri nr.x prin depunerea Contestației nr.x înregistrată la Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice sub nr. x și înaintată Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF sub nr.x solicitând desființarea în parte a Dispoziției de măsuri sus menționate pe considerentul că „*diminuarea pierderii fiscale de recuperat, în perioadele următoare cu suma de x lei, este nefondată*”.

S-a constatat că Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF nu avea competența de soluționare a contestației în cauză, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal atacat, respectiv Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice care a emis Decizia nr.x prin care s-a decis reverificarea perioadei 01.01.2006 - 31.12.2010.

Ca urmare, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x, Administrația Sectorului 3 a Finanțelor Publice a emis Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. X.

II. Prin contestația formulată contribuabilul solicită anularea în parte, pentru suma de x lei, a Deciziei nr. x privind nemodificarea bazei de impunere, prin care se diminuează pierderea fiscală de la x lei la x lei.

În susținerea contestației, societatea aduce următoarele argumente:

- din fișa contului 6581 pusă la dispoziția organelor fiscale ca atașament la Nota explicativă din x reiese că, din suma totală de x lei, suma de x lei reprezintă penalități și dobânzi contractuale, acestea neîncadrându-se în dispozițiile art.21 alin.(4) din Codul Fiscal care prevede expres și limitativ că sunt cheltuieli nedeductibile doar *“dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile, datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale”*, restul de x lei reprezentând dobânzi și penalități datorate autorităților fiscale (dobânzi fiscale) a căror nedeductibilitate nu o contestăm ;

- au fost puse în probațiune copii ale câtorva dintre sentințele instanțelor care au obligat societatea la plata penalităților de întârziere pentru a demonstra realitatea acestora și pentru a dovedi că aprecierea organelor de control cu privire la faptul că dobânzile și penalitățile au fost create “artificial” este nefondată;

- întârzierile la plata furnizorilor s-au datorat diferenței de preț dintre costul materialelor achiziționate de societate de la furnizori și prețul mai mic achitat de C către A și întârzierilor cu care statul roman (prin C) a recepționat fiecare tronson de lucrare și a achitat contravaloarea acestora.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate pronunța pe fond asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin această decizie nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în urma inspecției fiscale, iar contestatarea nu demonstrează vătămarea sa prin emiterea acestui act administrativ fiscal.

În fapt, în baza constatarilor din Raportul de inspecție fiscală nr. x, a fost emisă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. x, act administrativ fiscal pe care societatea îl contestă parțial pentru suma de x lei.

Prin decizia nr. x privind nemodificarea bazei de impunere nu se diminuează pierderea fiscală de la suma de x lei la suma de x lei așa cum susține contribuabilul ci **nu se stabilesc obligații fiscale suplimentare.**

În drept, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. (1), alin. (2) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

„(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la **art. 107** alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.”

Totodată potrivit art. 205 din același act normativ, se stipulează:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. **Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.**

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidate”.

Din coroborarea celor prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care se considera ca a fost lezat în drepturile sale.

În situația de fapt și de drept mai sus prezentată, se reține că societatea se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite în sarcina sa obligații suplimentare la bugetul general consolidat al statului în raport de dispozițiile art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu a fost lezat în vreun interes al său prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. x.

Articolul 280 alin. (1) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală precizează că:

“(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 9.4 și 12.1 lit. d) din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit cărora:

*“9.4 În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, **excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală**, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea”*

„12.1 Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul său sau în interesul său legitim.”

Prin urmare, ținând cont de prevederile legale menționate, considerentele prezentate, se va respinge ca fiind lipsită de interes contestația formulată împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. x.

Pentru considerentele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, se:

DECIDE:

Respinge ca lipsită de interes contestația formulată de .X., reprezentată legal de domnul Y și convențional de Z prin W împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. x.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.